

naar han som Middel til lettere at faae Lønningerne for Embedsmænd forbedrede nævnte at forelægge særskilte Løve for de forskjellige Klasser og Arter af Embedsmænd, saa har dette Middel ikke vist sig hynderlig kraftigt, thi der er, saavidt jeg veed, ikke gennemført et eneste af disse mange forskjellige Lovforslag, men det skal jeg iøvrigt ikke disputere videre om. Jeg indrømmer, at det kan have sine Fordele at forelægge disse Lønningslove særskilt, men det har sandelig ogsaa sine Fordele, ja, det forekommer mig at være næsten en Nødvendighed, at man ved Siden af de mange Speciallove har en Oversigt over, hvilke Lønninger der agtes givne de forskjellige Embeder, og at disse Lønninger bør fastsættes efter Embedernes Betydning. Det er kun det, jeg har villet tillade mig at bemærke, at der forekommer mig stedse at være et Misforhold tilstede mellem den Lønning, der er foreslaaet for Jernbanegeneraldirektøren, og andre Lønninger, medens jeg paa ingen Maade har villet anke over, at den i og for sig er for høj; Misforholdet kan jo ligesaa godt ligge deri, at de andre ere for lave. Det er kun denne Slutningsbemærkning, jeg vil tillade mig at gjøre.

Indenrigsministeren (Steel): Der er, saavidt jeg husker i Diebliffet, vedtaget et af disse Lønningsforslag paa de specielle Gebeter, nemlig paa Toldvæsenets. Lønningerne ere derefter ikke meget rigelige, det skal jeg gjerne indrømme, men at man skulde kunne faae dem større ved at tage dem alle under een Lov, tvivler jeg om. Jeg finder, at man jo meget godt kan tage det Hensyn, som det ærede Medlem hentydede til, og som var Realiteten i hans Tale, nemlig Hensynet til, at der kommer en vis Ligelighed tilstede mellem de Lønninger, man tildele Embedsmænd, hvis Stilling man anser for at være ligeordnet, uden at have det Hele paa een Lov. Jeg for min Del nærer den største Tvivl om, at det vil lykkes nogeninde at føre en saadan Lov igjennem. Jeg maa, som sagt, fastholde, at Fasthættelsen af Lønningerne for Embedsmænd og Bestillingsmænd ikke maa rette sig alene efter den Forestilling, man her gjør sig om Embedernes Omfang, og den Ansvarlighed, der er forbunden dermed. Jeg vil sige, at vi her ere paa et Gebet, hvor Ansbaaret er meget stort, hvor en Zeil i Administrationen uebliskelig kan medføre de allerbetydeligste Vanskeligheder, og hvor de paaagældende Embedsmænd paa en ganske anden Maade blive straffede og efterjete end i de andre Administrationsgrene, hvor en

lille Zeil kan redresseres uden at have de Følger som netop paa dette Omraade. Af denne Grund foruden af flere andre Grunde — saaledes den, at vi ikke have nogen stor Oversflødighed paa den Slags Folk, som skulle benyttes til idetmindste de mere tekniske Sider af Jernbanebestyrelsen — tror jeg, at det er nødvendigt, at man fastsætter Lønningerne nogenlunde rigeligt.

Jessen: Det er ikke af Mangel paa Læsning, men kun af Mangel paa Forstaaelse, at jeg ikke har opfattet den omhandlede Sætning om Korsør—Kiel-Farten klart, thi jeg har været i Tvivl om, hvad det var for en Bestyrelse, under hvilken den skulde henlægges, men muligt ligger det som sagt i Mangel paa Forstaaelse. Naar den høitærede Minister har udtalt sig om, at man ikke vilde behyrde Forvaltningen med endnu flere Embedsmænd end dem, som ere foreslaaede i Loven, og derfor ikke har troet, at det var nødvendigt at bringe en Enhed i Linieforvaltningsbestyrelsen tilstede, skal jeg blot gjøre de to Bemærkninger, at det jo meget mindre kommer an paa, om der bliver ansat en Embedsmand mere eller mindre, end paa, om han er nødvendig, om Maskineriet ikke bliver lettere eller daarligere, efter som han ansættes eller ikke. Men jeg har iøvrigt, for ogsaa at undgaa det Skjær, henstillet, om der ikke, dersom man ikke vilde ansætte en Chef for Linieforvaltningen hvert Sted, althaa to Chefer for Linieforvaltningen, dog ialtfald vilde lade en af de tre Afdelingschefer ved Linieforvaltningen fungere som Chef. Det maatte, synes jeg, navnlig være Baneingeniøren. Men iøvrigt erkjender jeg, at dette er et saa specielt Spørgsmaal, at jeg ikke skal forfølge det. Jeg deler fuldstændig den ærede Ministers Anskuelse med Hensyn til Lønningen af den Slags Mænd, som man behøver til de overordnede Poster i den store Bestyrelse. Jeg tror, at vi have oplevet ikke ganske faa Exempler paa, at vi af Mangel paa tilstrækkelig Lønning have mistet ganske ubemærket dygtige Folk i Statsstjenesten, og endnu mere Grund er der til at befrygte noget Saadant med Hensyn til Mænd, der ere saaledes uddannede, at de kunne gjøre Tjeneste omkring i alle Lande. Det er en af Grundene til, at man her overfor Jernbaneembedsmænd maa gjøre en Undtagelse fra den Regel, som ellers sædvanlig er gjældende, at der gives overordentlig knappe Lønninger her i Landet, og det ikke blot for Toldofficerer, men ogsaa for Justitsembedsmænd.